

La Haurac

7-406

CARTELERA

ESPECT

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Inundacions animades

LA TRAMA: En plena edat del gel, la terra es reescalfa i un bé de déu d'animalons s'han d'enfrontar amb la nova situació. Entre ells, Scrat, l'esquirol etern perseguidor d'una aglà esquiva, Sid el peresós xerraire, Manny el darrer mamut, el tigre Diego, amo i senyor d'uns ullals majestuosos, i un extens escamot de mamífers escàpols que campen inquiets al llarg i l'ample d'un paisatge glacial en vies de bany maria.

Ice Age 2: el desglaç
 Director: Carlos Saldanha. Productor de disseny: Carl Ludwig. Muntatge: Sidney Laifuh. EUA, 2006. 90 minuts. Lauren, Rambla.

LA PEL·LÍCULA: Qui s'ho va passar mamut, de granissat antàrtic, amb les aventures dels personatges creats pels estudis Blue Sky –la 20th Century Fox al fons a mà dreta–, té ara una continuació aquosa. Els simpàtics animalons són els de la primera entrega. N'hi ha també de nous, però, malgrat la novetat, no arriben a fer ombra als Scrats, Sids, Mannys, Diegos... Entre tots ells, el crack indiscutible és l'Scrat, el pobre esquirol d'estudiada i gairebé impossible simbiosi de Buster Keaton i Charles Chaplin. Estricta i espavilada època de clons i clowns la nostra. En eterna persecució de la sempre esclavissadissa aglà, Scrat manté l'excel·lència suprema d'uns gags visuals explosius, tendres i tanmateix sàdics, com pertoca a la millor tradició dels dibus clàssics. Salvant distàncies, Tex Avery no en faria

fàstics. Fins aquí allò més remarcable d'un film que, com tota seqüela, fa la viu-viu a l'ombra de la matriu original. En aquest sentit, tot i que soni a acudit escolar, *Ice Age 2: el desglaç*, fa aigües. Dolces. Previsibles. Ensinistrades. Pel

que respecta al tema ecològic, de sostenibilitat sucre candi apta per a verds més que maders, el film dirigit pel brasiler Carlos Saldanha és a punt d'embarfar. Amb tot, qui busqui detalls o empremtes d'investigació rabiosament

tècnica i narrativa, no ha de patir gens ni mica. Els ordinadors han treballat de valent amb els nous personatges, en un prodigi de realisme puntillista. Tot el bé de déu està balsàmicament adreçat a elaborar un apetitós pastisset, fresc i digestiu.

LA FRASE: "Has d'alliberar-te del passat si vols tenir un futur". La màxima plusquamperfecta és del mandrós Sid, bestiola poruc i pactista. Un supervivent la mar de simpàtic. El seu consell es pot aplicar a uns quants polítics, professionals de la nostàlgia.

LA RECOMANACIÓ: Especialment oportuna per als que es van quedar amb ganes de repetir el menú anterior. La família a l'engròs pot gaudir de moments divertits, amb complicitats intel·ligents i felices.